

[Lannung.]

som vort foreløbig nok bør betænke sig to gange på at udstede flere frihavskoncessioner, men i Sverige har man frihavn både i Stockholm, Göteborg og Malmö.

Da det foreliggende forslag har været behandlet i Frihavsselskabets bestyrelse, i havnebestyrelsen, i justitsministeriet, i tolddepartementet og selvfølgelig i ministeriet for offentlige arbejder ikke at forglemme, og da det grundsætningsvis i vidt omfang bygger på bestemmelser i den nu gældende lovgivning, kan det formentlig ventes, at loven hurtigt kan vedtages.

Det siges i koncessionsforslagets indledning, at Frihavnsens område med hensyn til told og afgifter betragtes som udland. Jeg forstår, hvad der også blev bekræftet af den ærede socialdemokratiske ordfører, at der har været spørgsmål om at ændre dette til „toldfrit sted“, idet man anså det for kun at være en mere eller mindre formel ændring, men jeg deler fuldt ud det synspunkt, at opretholdelse af Frihavnsens status som udland i toldmæssig henseende ud fra en række hensyn er meget ønskelig; bl. a. kan importørerne være interesseret i, at varer af udenlandske myndigheder og leverandører først betragtes som indført i Danmark, når de går over selve toldgrænsen og ikke allerede ved oplagring i Frihavnen. Det kan også være af betydning for kreditgivningen, for fristen for hjemtagelse til eksportlande af dansk valuta m. v. Jeg mener derfor, det er rigtigt, at man har bibeholdt Frihavnsens stilling som udland i toldmæssig henseende, hvorved man også opnår en ikke uvigtig ting, nemlig at Københavns Frihavn ikke bliver ringere stillet end de med os konkurrerende tre svenske frihavne.

Lad mig tilføje, at driften af Københavns Frihavn i høj grad er, om jeg så må sige, en samfundsfunktion for Københavns havn, idet Frihavnen ikke giver Københavns havn noget udbytte som ejer af aktiekapitalen eller på anden måde og heller ikke kan ventes at gøre det i en nærmere fremtid.

Også jeg har hæftet mig ved det materiale, som det ærede medlem hr. Weikop nævnte, og jeg skal ved behandlingen af denne sag udtale håbet om, at det, vi nu vedtager, vil medvirke til, at København kan udnytte de efter min opfattelse utvivlsomt gunstige betingelser, som det nye frihandels-

område frembyder, til at genvinde sin tidligere meget betydelige transithandel. Det er klart, at den revision eller smidiggørelse af bestemmelserne, som det nye frihandelsområde måtte motivere, i fornødent fald prompte bør tages op, og at der bør sættes ind på i det hele at lette Frihavnsens funktioner mest muligt; jeg tvivler da heller ikke om, at dette vil ske.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

J. M. Pedersen: Også jeg kan på mit partis vegne tilsige medvirken til velvillig behandling i udvalget; vi vil gerne være med til lovforslagets gennemførelse.

Der har så tit været talt og skrevet om den langsomme ekspedition, om vanskelighederne ved at få varerne igennem i Frihavnen, hvilket vel skyldes en vis overbelastning. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen kom med en udtalelse om, at somme tider blev varerne importeret over Göteborg eller Hamburg. Jeg kom derved, som jeg har gjort det så mange gange gennem årene, når jeg læste om disse vanskeligheder, til at tænke på, hvorfor det ikke har kunnet lade sig gøre at oprette en frihavn i provinsen. Jeg synes, det er lidt urimeligt, at provinsens importører og eksportører altid skal lade deres varer gå over København; det giver ekstra transport og kan være til gene for dem i henseende til konkurrence. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede minister om, hvis vi da i det hele taget skal have frihavn langt frem i tiden, at tænke over, om ikke provinsen kunne tages i betragtning, således at der blev givet koncession til en eller anden havn i provinsen, den, som nu synes bedst egnet dertil.

I øvrigt er det mit synspunkt, at vi i stedet for at være bange for overbelastning af Frihavnen bør stræbe henimod aflastning. Jeg tænker dermed på, at vi bør se at komme frem til virkelig frihandel, så at vi ikke får så megen brug for Frihavnen. Men ellers vil jeg som sagt bede den højtærede minister tænke over min henstilling om hensyntagen til provinsen.

Ragnhild Andersen: Også den kommunistiske gruppe ser med velvilje på det foreliggende lovforslag.